

SOLUL PĂCEI

FOAIE RELIGIOASĂ

13

ABONAMENTUL :

PE UN AN 2:50 niller
 PE JUMĂTATE AN 1:30 „
 PENTRU STRĂINĂTATE PE AN 3:— cor.

APARE :

ÎN FIECARE LUNĂ ODATĂ. ABONAMENTUL SĂ SE TRIM
 LA WELKER JÓZSEF, BUDAPESTA, VII., HÁRSPA-U, 33
 TOATE SCRERILE LA V. B E R B E C A R, KÖRÖS-BÖKÉNY

„IMPĂCAȚI-VĂ CU DUMNEZEU“ — VĂ ROAGĂ SOLII LUI CHRISTOS. (II. COR. 5, 20.)

Ce dă cel înviat bisericii sale.

„S'a sculat Domnul în adevăr!“ Așa auzim noi strigătul de bucurie a ucenicilor la Luca 24, 34. Și ca un ecou neîntrerupt merge aceasta mărturie mai departe: „Iisus trăiește!“ În Faptele apostolilor și epistolele apostolice este mai mult ca șasăzeci de ori vorba despre învierea lui Christos. Aceia bărbați l-au văzut, au vorbit, mâncat și beut cu el. Cine vrea să pășască contra mărturiei lor? Oare nu-i de ris, a tăgădui un fapt, pentru că noi nu l-am văzut?

Avem noi numai mărturia apostolilor? Oare nu s'a dovedit Mântuitorul și nouă ca cel viu? Dacă cineva era dus și vine iarăși, să întreabă: „Ce a adus cu sine?“ Christos merse în moarte și veni din mormânt ca biruitor. Ce a adus el? Pavel spune la II. Tim. 1, 10: „Care a desființat moartea (a luat puterea morții) și a adus la lumină viața și. nemurirea prin evanghelie.“ Ce închide aceasta în sine?

1. *O salutare de Paști.* Fiecare dată, când păși cel înviat în cercul ucenicilor, s'a făcut cu salutare cea bogată de conținut: „Pace fie vouă!“ Ce au ucenicii de acolo? Cu aceasta să dă El pre sine. Pacea este conținutul inimei sale. Efes. 2, 14.: „*El este*

pacea noastră!“ Iisus știe, ce lipsă are săraca inimă omenească de pace, și aceea a făcut-o și adus-o Prinipele păcei.

Deci poate cânta biserica lui: „Oh, ce o binecuvântare, ce o *pace*, când tu treci prin șirele noastre!“ Aceasta este adierea vântului din eternitate.

2. *O viață de Paști.* O femeie bogată și cultă, dară nepocăită zise: „Voi ne tot predicați, cum putem muri fericiți. Eu vreu să știu, cum putem trăi cu omenie!“ Deci, Iisus ne arată amândouă, cum putem trăi îndestulați și putem muri în pace. El nu ne lasă să trăim numai cu omenie, ci pe veci. Auzi Ioan 14, 19.: „Eu trăiesc, și și voi să trăiți!“ Este un ordin sau o făgăduință? Mai înainte făgăduință și dar, iar apoi și problemă. Așa stă II. Cor. 5, 15: „Și că a murit pentru toți, ca cei ce viază să nu mai vieze loru-și...!“ Sau Rom. 6, 4.: „Precum s'a sculat Christos din morți, așa și noi să umblăm în înnoirea vieței!“

3. *O putere de Paști.* Viața este putere, o activitate plină de putere, o lucrare energică după ordine date. Așadară viața dumnezească este activitate în putere dumnezească după ordine dumnezești.

Când cel înviat s'a despărțit, zise El ucenicilor săi: „Mie s'a dat toată puterea.“ Pentru cine i-a trebuit lui aceea? În cer fi servesc toate de

bună voie. El o folosește spre binele lucrului său pe pământ. Pentru aceea afirmă Pavel, „a cunoaște puterea învierii sale.“ Și el o cunoaște ca aceea putere, care lucrează în slăbiciune. Ceea ce are Părintele, a dat Fiului său, și acesta a făgăduit-o și s-a dăruit-o la ai săi. „Eu le-am dat...!“ Sau II. Petru 1, 2.: „Prezintă dumnezeasca putere a lui ne-a dăruit toate!“ Oh, ce face aceasta putere din oameni slabi! „Noi nu putem lăsa, ca să nu mărturisim despre toate, câte am văzut și auzit!“ Așa vorbi Petru înaintea înaltului consiliu, care încă puțin mai înainte tremura înaintea unei servitoare.

4. *O biruință de Paști.* Câțiva artiști au descris pe Rescumpărătorul cu un steag în mână, câțiva chiar ca un mieluț, care poartă un steag. Ce-i aceea? Steagul este un semn a biruinței. „Nu plânge; iacă, a isbutit leul cel din sămânția lui Iuda!“ Așa stă la Apoc. 5, 5. Unde este în cer un leu? Dară versul 6. sună așa: „Și am văzut, și iacă, un miel!“ Da, mielul lui Dumnezeu a câștigat pe Golgota o biruință de leu!

Biruința lui este biruința noastră. „Mulțămită fie lui Dumnezeu, care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Iisus Christos!“ (I. Cor. 15, 57.) „În toate acestea suntem mai mult de cât biruitori prin cel ce ne-a iubit!“ (Rom. 8, 37.) Dacă Christos biruiește și domnește în noi, suntem și noi biruitori din lăuntru spre afară. Și în sfârșit vor fi toate regatele lumii ale Domnului și ale lui Christos.

5. *O bucurie de Paști.* Cine înțelege puținel pre Mântuitorul său, acela și cuprinde Filip 14. 4.: „Bucurați-vă în Domnul totdeauna!“ Oh, ce m'a năcăjit acest cuvânt nainte de a mă pocăi! Și ce prețios îmi este, decât Iisus trăiește în mine și eu în El!

Cercați pre învățării lui Christos, că oare au ei bucurie! Mario, cine sterge lacrimile tale? Petre, cine a luat sarcina de pe sufletul tău năcăjit? Tomo, cine aduse inimei tale lumină? Voi ucenicilor din Emaus,

cine făcu ca să arză inimile voastre? Saule, cine te aruncă în prav și te arădică ca de mator al adevărului? Voi martiri dela Stefan până astăzi, mărturisii: Ce v'a ținut pre voi sus în lipsă și moarte? Ca dintr'o gură sună chorul marturilor: „Bucuria în Domnul este tăria noastră!“

6. *O speranță de Paști.* „Care după mare mila sa ne-a renăscut spre speranță vie, prin învierea lui Iisus Christos din morți!“ (I. Petru 1, 3.) „Dumnezeu și pre Domnul l-a înviat, și pre noi ne va învia prin puterea sa.“ (I. Corinteni 6, 14.) Aceea-i nădejde biblică creștină, care stă și în moarte. (I. Tess. 4, 14.)

„Fratele tău să învieze!“ Așa vorbește Domnul la Ioan 11, 23. către Marta plângândă. Și către tine zice El: „Iubiții tăi să învieze! Tu să înviezi!“ Ucenicii lui Iisus așteaptă pre Domnul lor, care va lămuri corpul înjosirei lor, ca să fie asemenea corpului mării lui după puterea, cu care El poate să-și supună toate lucrurile. (Filipeni 3, 20.)

Din *Wge.*

Epistola lui Pavel către Efeseni. :-: :-:

Continuare.

De H. Meyer.

V. 20b—23. „Și punându-l a ședea de-a dreapta sa în cer, mai presus decât toată începătoria, decât toată puterea și stăpânirea și domnia, și decât tot numele ce se numește nu numai în secolul acesta, ci și în cel viitor; și toate le-a supus sub picioarele lui, și l-a pus cap preste toate în biserică, care este corpul lui, plinitatea celui ce împlinește toate în toți.“ Acesta-i locul și poziția, care să cuvenea fiului lui Dumnezeu — după ce a îndeplinit toate, pentru ce l-a dat Dumnezeu lumii și l-a trimes (Ioan 3, 16. 17.), pentru ce s'a făcut El om și garantul și reprezentantul (Iov 17, 3.), și Mijlocitorul și Espietorul nostru

(I. Tim. 2, 5; Ebr. 12, 24; Rom. 5, 10. 11; II. Cor. 5, 18. 19; Ef. 2, 16; Col. 1, 20. 21; I. Ioan 2, 1. 2; 4, 10.), și Mielul lui Dumnezeu, a purta păcatul lumii, și toate, câte i-a ordinar Părintele, a făcut și împlinit spre mântuirea noastră și spre fericirea noastră vecinică (Ioan 10, 18.) — a ocupa și-i era promis; și care El — spre împlinirea a toate planurile sale dumnezeiești cu aleșii săi, și spre realizarea a toate cugetele sale dumnezeiești cu ei și cu El, pre care l-a hotărât ca capul bisericii preste toate — trebuia să ocupe. (Fapt. 3, 21; I. Cor. 15, 25.) De au să fie ai săi, în Christos aleși, în El fiii și moștenitorii a toate măririlor lui dumnezeiești, împreună moștenitorii a unu-lui născut Fiul al său, ba mai mult: bogăția sa cea mai prețioasă, bogăția moștenirii sale măreață, — și comunitatea lui, biserica preste toate, — ba corpul lui Christos, și cu aceasta plinitatea aceluia care toate în toate umple, și El capul ei, și cu aceasta capul preste toate, — atunci poate fi locul lui numai „de-a dreapta Părintelui în cer, și așezat preste toate începătoriile, puterile, domniile și toate, ce să poate numi, nu numai în aceasta lume, ci și în cea viitoare“, — atunci trebuie puse toate lucrurile sub picioarele lui.“ — Din mai multe cauze trebuie să ocupe Fiul lui Dumnezeu acest loc și aceasta poziție: a) pentru onoarea măririi, care lui — pentru lucrul său cu totul greu de mântuire, — pentru înjosirea lui de tot adâncă, că El deveni om, — pentru tot lucrul, răbdarea și suferința, pentru noi oamenii de tot nemăsurabilă suferință de espiare pe cruce, și pentru rezultatul cel nespus de mare și glorios a lucrării și suferinței ca Mijlocitorul, Espietorul și fericitorul nostru să cuvenia și trebuia să fie.

b) Ca El toate, câte El aleșilor lui Dumnezeu, spre mărirea lor, spre lauda, spre onoarea și mărirea care o vrea Dumnezeu în ei, le poate pe deplin face și împlini.

c) Ca pretensiunea onoarei și măririi aleșilor săi, — ca fiii și aleșii săi și împreună moștenitorii lui Christos, — ca bogăția moștenirii sale măreață, — ca biserica preste toate, — ca corpul cel măreț (al Fiului), plinitatea aceluia ce umple toate întru toate.

Toate acelea — întregul lucru de mântuire prin Christos pentru aleșii săi, — și întregul său lucru dumnezeesc în ei spre gloriificarea lor pentru Dumnezeu și pentru ei însăși, — și învierea și înălțarea lui Christos la dreapta Părintelui și întreaga sa mărire și poziție de onoare ca plată pentru lucrarea sa cea grea și pentru suferința sa cea amară și rezultatul cel glorios ajuns prin aceea, — să face prin mărirea cea de tot mare a tăriei lui nespusă. — Pentru aceea nici nu va rămânea nimic din tot aceea, ce El pentru împlinirea planurilor charului și mântuirii sale, a început, neîmplinit, și nesfârșit. „Vers 22. 23. „și a pus toate sub picioarele lui, și l-a pus cap preste toate în biserică, care este corpul lui, plinitatea celui ce împlinește toate în toți.“ — Toate s'au făcut prin Fiul, — ele nu erau, ele deveniră prin El. (Col. 1, 16. 17.) Pentru aceea și stă, și încă mai mult pentru aceea, ce a făcut El spre mântuirea noastră, între El și toate lucrurile o deosebire nespusă, ce nu să poate de ajuns exprima. Starea cea nespus de adâncă sub El a lucrurilor, și grandiositatea ce nespusă a deplinei sale stăpânire preste ele, să exprimă în cuvintele: „și a pus toate sub picioarele lui.“ La aceasta grandiositate a lui, și la domnia lui preste toate, nici în vecinicie uu se va schimba nimic. Numai odată l-a trimis pre El Dumnezeu în adâncime și El însăși s'a înjosit; numai odată a pus Dumnezeu păcatele noastre a tuturor pe El și El a purtat de bună voie, ca Mielul lui Dumnezeu, păcatul lumii. Acuma deci, „A doua oară“ va fi El preste toate nespus de grandios, și pe veci va domni preste toate.

Dară o nespuse de mare și neesprimabilă deosebire stă și între toate altele lucruri făcute prin El și „biserica preste toate”: Toate acelea sunt „puse sub picioarele lui”, iar acesteia îl „puse Dumnezeu ca cap”. Ea este „corpul lui, adevărat plinitatea aceluia, ce împlinește toate în toți.” Pentru El, marele și vecinicul, preste toate preamărit și glorios Fiul lui Dumnezeu, n'a fost și nu este ceva mai mare, și poziție mai înaltă și mai glorioasă ca aceea, a fi capul bisericii preste toate: Dumnezeu voia pre unulnăscut și iubit Fiul al său pentru toate cele mari și grele, ce a făcut El și răbdat din iubire către El și toți aleșii săi, a-l onora cât mai glorios, a-l înălța și a-l glorifica și la aceasta îl făcu El „ca capul bisericii preste toate”. Cât de valoroasă și prețioasă, iubită și scumpă, grandioasă și măreață trebuie să-i fie lui, Dumnezeul cel mare, vecinic și glorios biserica lui câștigată prin Christos, lui oferită și sfințită, și prin El însăși preamărită! Cum trebuie să fie ea în ochiul cel sfânt de Dumnezeu mare și măreață, și poziția ei la El în împărăția lui, în fericirea și mărirea lui nemărginită, atât de înaltă și grandioasă, respectabilă și măreață! Toate acestea e ea pentru aceea, că e biserica lui. Și pentru că ea este a lui, pentru aceea și este ea „biserica preste toate”. A fi întreg și sângur a lui, numai a lui, numai lui și pentru El a fi sfințit, este cea mai mare a ei. Biserica lui Dumnezeu și a lui Christos în așa mod bine cunoscută și privită, vom putea noi și zelul cel sfânt, cum o arată El în tot locul în cuvântul său, mai ales și în cele 7 epistole ale descoperirii lui, fi în etare a înțelege. Atunci nu vom mai sugeta noi, cum să face de multe ori, cuțin, ci, după cum să cade, și cum pste cu dreptul, în fapt mult despre ea. Atunci nici nu vom voi noi pre mulți, cari să numesc biserica lui sau membri bisericii lui, a-i cunoaște sau a-i privi ca așa unii; doară nici pre noi înșiși nu ne vom mai numi

cu viclenie și cu nedrept biserica sau membrele bisericii lui.

„Care este corpul lui.” Aceasta-i aparența lui externă, pentru oamenii de pe pământ deja vezibilă a ființei lui măreață, încă ascunsă în Dumnezeu. (Col. 3, 3. 4.) Este foarte lămurit, sau baremi ar trebui să fie, că biserica lui, biserica preste toate, care este corpul lui, — este aceea, aparența externă a ființei lui ascunsă în Dumnezeu, — în toată lucrarea și vorbirea și afacerea ei, în întreaga ei viață și umblare, în toată ființa și existența ei, trebuie să fie aparență sigură a ființei sale ascunsă în Dumnezeu. Este foarte lămurit, sau ar trebui să fie, că dacă biserica nu e ființa lui adevărată, ci alta, lui streină, așadar descoperire o ființă falsă despre El, aceasta trebuie să fie de urmarea cea mai înfiorătoare pentru întreaga omenime. Pentru aceea este foarte clar, sau cel puțin ar trebui să fie, că aceea biserica, care să numește biserica lui, și toate acele persoane, cari să mărturisesc a aparține bisericii lui și totuși nu descopăr în toate lucrarea și vorbirea lor, viața și umblarea, și ființa lor, ființa lui adevărată, sfântă, dumnezească în adevăr și în dreptate și în iubirea lui Dumnezeu, iau pe ei o răspundere înfricoșat de mare și de grea. Precum este aparținerea către „biserica preste toate” aceea, către corpul lui, cea mai mare și cea mai înaltă care există, așa și pune ea cea mai mare și mai grea însărcinare.

„Adevărat plinitatea aceluia, ce împlinește toate în toți.” Ce o plinitate trebuie să fie aceea! O plinitate de adevăr și de dreptate și de sfințenie, de îndurare și de iubire și de bunătate și de credincioșie, de putere și de înțelepciune și de tărie, de știință și de cunoștință, de ființă și de avere și de lucrare și de activitate, de răbdare și de îndelungărăbdare, de pace și de bucurie și de nedejde și de fericire, de bogăție și de grandiozitate și de glorie. — O plinitate, care nu mai lasă nici o scădintă

nici o dorință, nici o lacună, nici cea mai mică de prisos. Este cea mai mare, cea mai perfectă, cea mai glorioasă plinitatea lui Dumnezeu. Plinitatea în veci fericitului, sfântului și desevărsitului, nemărginit de bogat și gloriosului Dumnezeu. Și aceasta plinitate o dăruiește El, o împarte, o pune grămadă, o depune pe camătă și dobândă și o descopere în biserica sa. Cu aceasta plinitate face El mare, bogată, fericită și glorioasă biserica preste toate, care este corpul lui, adecă plinitatea cea mare a *ace-luia*, dela care vin toate, și care împlinește toate în toți.

Fericită aceasta biserică, ferice de toți ce aparțin către ea, cari să dovedesc ea așa unii!

(Continuăm.)

Iisus trebuie să domnească pe deplin.

Într'o adunare fu cu deosebită energie la predarea inimei către Domnul, la tăgăduirea propriei ființă și la supunea voioasă a voiei proprii sub voia lui Dumnezeu pretinsă. Cerbicia, propria voire și alegere, sămțibilitatea și toată învoirea la cele trupești împiedică înriurirea sfântului Duch și strică pacea.

O ilustrație pompoasă către acest adevăr fu odată dintr'un episod a războiului civil american dat.

Lupta și vărsarea de sânge a durat de mai mulți ani deja, când într'o zi veni la prezidentul Avram Lincoln o deputație a statelor aliate de sud, cari după cum este cunoscut voiau să țină tare de lucrul sclaviei, ca să înceapă petracări de pace cu el. Lincoln avea pe lângă toată tăria sa de caracter un sânt moale, consămțitor, și îl văzură vărsând lacrimi, când veneau vești sângeroase de pe câmpul de luptă. Reprezentantii statelor sudului să declarară gata, a face concessiuni și a da o parte din teritorul de ei ocupat statelor nordului,

numai dacă i-ar recunoaște ca o alianță deosebită și cu aceasta i-ar desface de uniune. În vorbiri de mai multe oare deșternură ei cugetele și dorințele lor și apelară la iubirea cea cunoscută a prezidentului către oameni.

Lincoln ascultă multă vreme în liniște. Când apoi încetară aceia bărbați a vorbi, să culesse el puținel în liniște. Apoi puse el mâna sa cea mare pe charta (mapa) statelor unite, care zăcea deschisă pe masa ședinței, și zise numai: „Domnilor mei, guvernul trebuie să facă *t:ale*.”

El știu, că o îngăduință sau un compromis slab ar avea o nouă urmare a războaielor și că numai supunerea deplină sub constituția legitimă ar putea asigura o pace trainică. Nu mult după aceea fu pacea în fapt închăiată.

Așa este și în împărăția charului. Regele nostru trebuie să facă toate, numai apoi este o pace deplină partea noastră. *Din Wge.*

Cugetă la promisiuni.

Doi Israeliți pioși merseră odinioară pe după cetatea cea sfântă și jăliră pentru ruinarea ei de deplâns. Dintr'odată sări un șacol preste calea lor și să ascunse între pietrele zidului. La aceasta priveliste erumpse unul în plânsul cu glas, iar celalalt rise. „Ce plângi tu, frate dragă!?” întrebă el. „Cum să nu plâng,” era respunsul, când văd amenințările lui Iehova așa verbal împlinindu-se: „Muntele Sion, ce este pustiit, preumblă-să vulpile în el.” (Plâng. 5, 18.) Mai iute mi mie, a te întreba: Cum poți tu ride?”

„Eu rid,” zise prietenul, „din asemenea cauză ca tine. Numai că eu îmi zic: Dacă amenințările Atotputer-nicului atât de verbal să împlinesc, oare cum nu se vor realiza și făgăduințele cu glorie: „Ierusalimul să fie de laudă pe pământ.” (Isaia 62, 7.)

Din Wge.

vieții lor nu mai puțin să desfăcură, ca apele rinului și dunărei. Ceva mic era împunsătura unei albină.

Amândoi făcură la olaltă studiul lor la universitate. Odată erau ei la olaltă ocupați la o încercare chimică. Unul din ei voia să pună un pic din ceva fluiditate într'o țevie de sticlă. Atunci îl împunse o albină — el să spăimântă și lăsă prea mult să curgă din glajă. Procesul chimic merse repede; țevia să sparse cu o pocnitură ușoară, și fluiditatea cea arzândă arde celuilalt, care stătea acolo și urmări cursul experimentului cu atențiune, amândoi ochii.

Dară oarc la care i-au fost cuvintele de pe capela din Donau-Eschingen scris din inimă: „Numele Domnului fie lăudat“? Celui norocos, care rămase cu ochii sănătoși și urmări cariera sa strălucită, care își câștigă bogăție și un nume vestit? Oh nu, acela să dădu mai târziu către spiritele cele sătule, cărora le merse prea bine pe pământ, decât să gândească la cer.

Bietul orb este, care la început mai desperă, dară în săngurătatea sa căuta el mai nainte la muzică și apoi în religiune la Dumnezeu mângăiere și o afliă. El deveni organist într'o biserică de oraș. Și când să scoală dela orgoana sa și soarele, pre care nu-l mai putea vedea, îl încălza atât de binefăcător în față și pe mâni, când auzea paserile cântând în livadă verde, care era pentru el încă în amintire o coloare, atunci zicea el de multe ori în liniște: „Fie voia Ta, Părinte în cer! Numele Tău fie lăudat dela răsărit până la apus!“

Aceasta nu-i unîc caz, în care s'a întâmplat așa ceva. Ziua veciniciea v'a descoperi încă multe de asemenea.

Iubiți copii! Cât de mulțămitori ar trebui să fiți voi bunului Dumnezeu, că v'a dat ochi sănătoși și membre sănătoase, că puteți și în asta primăvară frumoasă vedea lucrurile cele frumoase, puteți vedea și puteți auzi

cântecul paserilor în câmp și pădure. Vă puteți la olaltă bucura și de sărbătorile cele îmbucurătoare ale pastilor, amintindu-vă de învierea Mântuitorului nostru Iisus Christos. Toate acestea trebuie să vă îmbucure. Dară căutați și voi a aduce Domnului Iisus bucurie, aducând inimile voastre pe altar Domnului, ca o jertfă vie, bineplăcută, ca și voi dimpreună cu El să înviați din morți, trăind o viață nouă, prin care să se laude de voi „Numele Domnului dela răsărit până la apus.“

Scăpat de pieritolul apei.

În șesurile unui oraș în Prusia trăia o văduvă săracă cu doi copii a ei. Ea își câștiga traiul vieței cu spălatul și curățitul; dară nainte de a merge dimineața la lucru, să ruga ea și recomanda copiii ei Domnului.

Primăvara, când să topia neaua și gheața, cea din urmă să aduna grămadă și să arunca cu putere înainte și spre țărături. Locuitorii din șesuri aveau în fiecare an a suferi sub aceasta, și cu spaimă așteptau ei totdeauna sosirea primăverei.

Era deci într'o dimineață de primăvară, și cu groază vedea fiecare apropierea umflării apei. Aceea văduvă merse și în dimineața asta la lucru și recomandă copiii ei Domnului; ea să rugă: „Doamne, rămăi la noi!“ Apa crescu tot mai mare, și ea pătrunse și în locuința văduvei.

Copiii fugiră de groază, să suiră pe masă și să rugau. Cu inima grea să întoarse femeea seara acasă; ea cugeta ziua întregă la iubiții ei, înse nu putea merge la ei și ruga pre Dumnezeu a-i scuti și a-i păzi.

Când ea păși în locuință, găsi ea copiii îmbrățoșați pe masă și dormind; mai nainte gândi ea, că ar fi morți; dară cât de mare i-a fost bucuria, când copiii să treziră de sgomot și-i povestiră de groaza lor, care o avură, când apa pătrunse în

odăii, și cum s'au rugat tot repetând: „Doamne, rămâi la noi!” D-zeu, care ascultă și cea mai mică rugăciune și dela copii, a ascultat și aceasta rugăciune.

Din W. & W.

DIN FĂURIE.

Luptele nu că ar fi încetat, ci mai în toate părțile curg aspru. Atacul Verdunului tot ține încă. Germanii au pătruns deja și de către apus în forma unui ie și au cuprins în 23-lea martie n. înălțimile numite Hancourt. În aceste zile au dat așa foc aspru, că orașul stătu în flacări. Și în alte părți a liniei franceze au fost ciocniri, cari înse nu au schimbat mult în poziții. În unele locuri amândouă partidele sapă coridore sub pământ și apoi sparg prin explozare pozițiile vrăjmașe. Și pânăcând astfel să luptă curg luptele și în aer adeseori. În 18. martie au sburat 17 biplanuri franceze spre orașul Mühlhausen din elsația, în înălțime de 1500 metri.

De jos s'a început pușcarea contra lor, dară nu le-a putut strica. Nu preste mult au apărut câteva aeroplanuri germane și au atacat mașinele franceze au picat jos arzând, iar celelalte o luară la sănătoasa.

Și în Rusia s'au înoit luptele. Pe partea de miazănoapte a venit rusul cu putere mare contra germanilor, avură pierderi înfricoșătoare, dară până-acuma nu avură ceva rezultat în-sămnat. Și în Galiția au fost lupte și vrăjmașul a venit cu așa mare putere contra frontului nostru de lângă Dniester, că au fost siliți a se retrage ceva mai napoi, dară de alt-cum au bătut napoi atacurile.

Pe câmpul de luptă italian au dat italianii al cincilea atac mare, dară trupele noastre nu numai i-au bătut napoi, ci au înaintat și au ocupat câteva poziții italiene.

De pe câmpul de miazăzi nu au venit raporturi despre întâmplări mai însămnate. În Asia au ocupat rușii orașele persilor Teheranul și Ispahanul.

În săptămânile din urmă iarăși s'au cufundat mai multe corăbii mari și tari, spre pildă vaporul englezesc cu numele Mineapolis, pre care l-a cufundat o submarină. Corabia germană „Greif” a cufundat corabia de războiu a englezilor de 16,000 tonne cu numele „Alcontare”, dară în luptă și ea s'a cufundat.

Astfel ține răzbiul pe pământ, sub pământ, în apă și sus în aer. Așa să vede, că acest pământ este copt și secerișul cel mare nu-i departe. Iar dacă stăm la al 4-lea sigil, atunci cât mai curând poate urma și al 6-lea sigil. Privința și sâmtul nostru să fie necontenit îndreptat către Dumnezeu!

*

Deoarece vorbim despre războiu și am dori așa tare după o pace, ar fi la loc, dacă noi am gândi și la un alt lucru. Noi știm, că statul are lipsă de bani pentru multe, câte-i trebuiesc în aceasta luptă grea. Știm și aceea, că mult iubitul nostru Rege numai pacea ar fi dorit, dară fu silit la așa un paș greu. Statul s'a întors de trei ori către cetățenii săi, pentru a-i da bani; nu în cinste, nu de silă, ci ca împrumut, și încă pe așa camătă, care nici o bancă nu o dă. De trei ori a cerut statul dela fiii săi bani, și nici odată nu s'a amăgit. Totdeauna au fost așa oameni, cari au cunoscut lipsa și au dat după putință, împrumut, pe camătă bună, bani siguri, ce nu să pierd.

În Germania s'a ținut și a 4-lea împrumut de războiu, și rezultatul a fost 10 miliarde și 400,000 de marci, ceea ce face bine mai mult ca 12 miliarde de coroane. După cum am înțeles și statul nostru a pregătit un al 4-lea împrumut și cere iarăși bani dela poporul său. Este bine a cere dela ai săi, mai bin

Fiu al său." (Ioan 3, 16.) Așadar noi vedem astăzi, cum să predică pentru întii dată Evangelia la păgâni.

Noi vedem dară: 1. Cu ce amicalitate să salută Petru și Cornelia. (v. 24—33.). 2. Ce o solie plăcută aduce Petru (v. 34—43.). 3. Ce un fruct binecuvântat avu predica lui Petru (v. 44—48.).

— — —
Duminecă, în 23. Aprilie.

17. Învierea lui Christos.

I. Corinteni 15, 1—28.

Cuvânt de aur: „Iar acum că Christos s'a sculat din morți, s'a făcut primițul celor adormiți." (I. Cor. 15, 20.)

Sărbarea paștilor, care o avem noi astăzi, este mai o sărbătoare mai mare, ca ziua nașterii Mântuitorului nostru. În noaptea cea sfântă a Crăciunului s'a născut Mântuitorul în lume, în dimineața paștilor a ieșit El din noaptea mormântului. În ziua crăciunului ne fu Mântuitorul dăruit ca fiul omului, dară când Iesus în dimineața paștilor văzu din nou lumina lumii, era lămurit, că El fu dăruit omenimei ca Rescumpărător vecinic. Acest adevăr formează și conținutul lecțiunei noastre de astăzi. Pavel conduce pre iubiții săi corinteni la piatra cea prăvălită a celui înviat și arată în cele patru versuri din început a lecțiunei noastre faptul cel glorios a paștilor. Dela vers 5—11. amintește el pre marturii învierii după olaltă. În versurile următoare arată el, cum garantează învierea lui Christos nemurirea noastră. Domnul cu adevărat a învia, aceasta să fie parola noastră de Paști.

Noi vedem aici: 1. Aceasta mărturisire este piatra unghiulară în biserica lui Iesus (v. 1.). 2. Aceasta mărturisire este piatra de cercare pentru solii evangheliei (v. 5—11.). 3. Aceasta încredere este piatra temeliară a speranței noastre la un viitor fericit. (Asămăna mai ales versurile 14. 15. 18. 19. 20.)

Duminecă, în 30. Aprilie.

18. Cum a scăpat Petru din închisoare.

Faptele 12, 1—19.

Cuvânt de aur: „Îngerul lui Iehova tăbărește în furul celor ce s'au tem de dânsul, și-i mântuie." Psalm 34, 8.

Cu cât mai credincioasă era adunarea creștinilor în misiunea ei, cu atât mai aspru trebuia să fie persecuțiunea contra ei. Noi auzirăm deja în lecția din 5. martie despre ucidearea lui Stefan; astăzi să auzim, cum doi apostoli, Iacob și Petru ajunseră: în piericol de moarte. Lui Iacob să ia capul, iar Petru devine prin o minune scăpat. Cu toate că aceasta avea indoită sfârșire, rămâne cuvântul lui Dumnezeu: „Eu știu, ce cugetări am asupra voastră, zice Domnul, adevărate cugetări ale păcei și nu a întristării, ca să vă datu sfârșitul acelora, ce voi așteptați."

Noi voim să vedem, cum ajută Domnul în piericoale. Noi privim aici: 1. La luarea capului lui Iacob (v. 1—5.). 2. La scăparea lui Petru (v. 6—11.). 3. La adunarea de rugăciune a credincioșilor (v. 12—19.).

— — —
Duminecă, în 7. Maiu.

19. Lucru de misiune în Antiochia.

Faptele 11, 19—30.

Cuvânt de aur: „Drept aceea mergând, învățați toate popoarele." (Mat. 28, 19.)

În Dumineca trecută am auzit noi despre scăparea cea minunată a lui Petru din închisoare. Tot poporul aștepta, că Petru să fie a doua zi asemenea lui Iacob ucis, dară și dacă a îngăduit Domnul; ca Petru să ajungă închis și legat în lanțuri; dară aceea n'a îngăduit El, ca servul său să fie ucis și poporul său cel slab descurajat și împrăștiat. Astăzi ajunserăm la începutul unui lucru mare. Ni se spune, că învățăceii fură împrăștiați în persecuțiunea ce s'a făcut după moartea lui Stefan. Ei merseră din loc în loc, și nu spuneau

cuvântul nimenui, decât iudeilor. În sfârșit totuși au îndrăznit unii a vorbi și către păgâni, și aceasta să facu în Antiochia. Rezultatul era surprinzător. Vestea despre aceasta ajunsă până la urechile bisericii din Ierusalim, și apostolii nu întârziară mult, ci trimeseră pre Barnaba. Acesta văzând acolo lucrul cel mare și minunat îndemnă la stăruință și creștere. Apoi văzând el lucrul cel prea mult pentru unul, merse a căuta pre Saul. Acesta lucra în Tarsu. Barnaba îl ia cu sine la Antiochia și ei lucrară acolo în mare binecuvântare. Învățăceii fură în Antiochia mai întiiu creștini numiți. Creștini, pentru că vorbeau despre Christos; creștini, pentru că iubeau pre Christos; creștini, pentru că trăiau după învățătura lui Christos, și creștini, pentru că așteptau venirea lui Christos. Dapoi tu ce fel de creștin ești?

Duminecă, în 14. Maiu.

20. Cum să întoarce Pavel către păgâni.

Faptele 13. 13-52.

Cuvânt de aur: „Te-am pus spre lumină popoarelor, ca să fii spre mântuire până la marginile pământului.” (Făpt. 13, 47.)

Lecțiunea din Dumineca trecută ne-a arătat nouă începutul unui perioad nou pentru omenime. Deși cuvântul Domnului fu și până aici vestit unor puțini păgâni, dară cu împărășierea învățăceilor din cauza persecuțiunei, vedem un început a lățirii evangheliei între păgâni. Barnaba și Saul fură deosebiți pentru un serviciu către păgâni. Dară și ei merșeră după obiceiul apostolilor mai înainte la iudei. Aici avură ei apoi multe dispute cu ei, avură a se lupta cu multă necredință și împotrivire a neamului lor, până în urmă trebuia să cunoască ei planul Domnului cu păgâni. Acuma văzând ei împietrirea iudeilor și observând și dorința cea arzândă a păgânilor pentru a asculta cuvântul, să întoarșeră către păgâni înoi vedem, cu ce bucurie fură ei

primiți cu solia lor îmbucurătoare. Așadară cuvântul fu cu bucurie mare primit și păgânii măreau pre Dumnezeu pentru aceasta. Persecuțiunea nici aici nu lipsi, dară învățăceilor aceasta nu le era de piedică a crede, a se umplea de bucurie și Duch sfânt. Așa este când să dă loc Duchului sfânt, atunci El lucrează în noi, nu mai noi trebuie să ne predăm cu tot conducerei lui.

— — —

Pontru Duminecă, în 21. Maiu.

21. Vindecarea schiopului din Listra.

Faptele 14, 1-28.

Cuvânt de aur: Isaia 40, 29.

Umilință.

Nu de mult fu contele Zeppelin în Stuttgart de o adunare convenită din Germania întreagă onorat și sărbat. În cuvinte foarte mărețe fu el ca cel mai mare inventator, ca cel mai mare bărbat a secolul 20-lea și asemenea de mulțimea însuflețită salutat. Când s'a fost liniștit furtuna cea enormă de laudă, ținu contele o scurtă vorbire, care verbal astfel sună: „Domnilor mei! Aceea, ce-i spus de d-voastră, a trezit în mine conștiință, cât de tare stau eu napoia acelora, ce să gândește despre mine.” Dară și aceea, ce eu puteam fi și am făcut, a fost o pură milă alui Dumnezeu!” Aceste cuvinte mișcăreă întreaga adunare mai puternic ca toate altele, ce ea auzisă, și nu vor fi micșorat respectul înaintea nobilului conte. Cât de frumos este, când așa bărbați sărbați de Dumnezeu, și cum ar trebui să ne îndemne exemplul lor, a nu sta nici noi în cercurile noastre mici napoia lor! Astăzi trebuie mai mult ca ori când o mărturie liberă și îndrăzneată, care arată lumea, ce un tesaur avem noi în credința noastră, că noi suntem absolut siguri de Dumnezeul nostru și în toate lucrurile nu nouă, ci lui voim a-i da onoarea.

Din W'ge.

MISSIUNE.

Conferință în Lalançz. Cu ajutorul Domnului au avut frații din cercul Lalașințului o conferință binecuvântată și îmbucurătoare în ziua de 22. martie n., la care au luat parte mai mulți frații din teritorul cel mare a cercului. La aceasta conferință a fost chemat fr. R. Scheffler din Budapesta și fr. Sida. S'au ținut în seară de mai înainte și seara conferinței serviciu dumnezeesci, la care au luat mai mulți parte. Tot așa și în ziua consfătuirei s'au împărțit învățături folositoare celor ce le vor urma. Aici încă s'a arătat lipsa de lucrători, la care mult sunt frații împiedecați de războiu. Totuși s'au ales și întărit 2 frați mai bătrâni ca de diaconi. De Domnul binecuvântarea sa preste turma cea mică a acestui teritor intins și preste păstorul ei pământesc, ca să poată înainta și crește spre a lui onoare.

* **Botez în Öbecse.** Cu mare dragoste facem cunoscut iubitorilor cetitori că de noi cei instrinați și îndepărtați și plini de plâns și bănat, Dumnezeu s'a îndurat și ne-a dat o nespūsă bucurie în ziua de 19 martie, în mica adunara de soldați în Öbecse, unde au depus 3 suflete bună mărturisire, că ei tare doresca intra în noul legământ prin botez, înainte de a merge în câmpul de luptă. Unde și fură primiți în ziua sus numită dimineața.

Iar după amiază am ieșit la apa Tisa, unde fură botezați în numele sfintei Treimi prin bătrînul fr. Vas. Cei botezați sunt unul din Salonta, unul din Estor, unul din Cristor. Mergând spre apă am fost însoțiți de mai mulți frați, cari au petrecut aici. De Domnul darul său preste noile plante, ca să-i fie spre mărire.

Trimes de Ioan Lazar.

Ce stați ?

„Mergeți în toată lumea, să predicați evanghelia la toată făptura...“ ne ordina Domnul (Mat. 16, 15.), care avut este către toți cei ce-l chiamă în adevăr; căci ori cine va chiama numele Domnului într'adevăr, se va mântui. Apostolul Pavel ne întrebă și zice: „Cum dară vor chiama pe acel, în care n'au crezut? Și cum vor crede în acela, de care n'au auzit? Și cum vor auzi fără de predicator? Și cum vor predica de nu se vor trimete (predicatorii)?“ Rom. 10, 14. 15.

În toate părțile să poate auzi, că frații, văzând că secerișul este mare și lucrătorii sunt puțini să roagă, ca Domnul sececerișului să scoată lucrători în secerișul său. Domnul a respuns la rugăciunea fraților, așa că azi avem șapte frați — America — (un al optulea învață de doctor) cari și-au jertfit lui Christor viața lor pentru „secerișul său“. Și acum mai așteptăm, ca Domnul să ne mai dea. Acești frați au luat cursuri în școalele fraților englezi, ca să se pregătească pentru lucrul Domnului.

Fratele Todor babuța, pre care foarte mulți îl cunose, a intrat anul întâiu în școala Butler, orașul Indianapolis; fr. Dimitrie Neag, anul întâiu în High School, în numitul oraș — el învață de doctor de medicină, și credem în Domnul, că tînărul frate va eși un expert de aceea profesiune, care va putea da dovadă în toată lumea, că frații nostri sunt iubitori de învățătură bună și folositoare —; fr. Dimitrie Igrisan, anul al doilea, în High School, Cincinnati — credem că tînărul Igrisan, fiul fr. lui Rista Igrisan, cu al Domnului ajutor, va ieși un școlar bun de limba greacă, care ne va fi de mare folos la traducerea, resp. la îndreptarea Testamentului nou în traducerea cea falsă; — frații Ioan Bulea și stăncu Cătana, anul al doilea, în Academia Doane — ei sunt din România, foarte mult dorim, ca acești frați să mai aibe soți,

fiind că lipsa e mare de cuvântul lui Dumnezeu în România, — fr. George Szilágyi, anul al patrulea, în Temple College, Philadelphia; fr. Iosif Ardelean, anul al întâiu, în Seminarul din Louisville — el va găta cu școala în anul viitor și cu bucurie mare așteptăm, să vedem unde-l va trimete. Domnul să înceapă lucrul. El este un vrednic frate și capabil de a lucra cu Evangelia —; și subscrisul va găta patru ani în iunie ce vine, dară când va găta cu toate, nici el sângur nu știe, Domnul știe mai bine, înse ar vrea să mai poată sta barem șasă ani, trei în universitate, și trei în seminar. Dînsul a fost cândva și „biriș” și știa în acel timp să pocnească bine cu biciul pe spinarea boului, și acum ar vrea să știe cât de bine. să dee pe spinarea bigoților, sacerdoților și broaștelor celor trândave cu sabia cea cu două tăișuri. — Sperăm, că și medicina pentru vindecarea oilor celor bolnave, șchioape, și rănite o va găsi în aceea școală. Red.

Noi credem că frații noștri în general n'or înceta de a se ruga pentru acești frați și pentru alții, cari vor întra în viitor în școală. Trebuie să cunoaștem și să mărturisim, că în predicarea Evangheliei nu ne-am făcut datorința precum s'ar fi convenit. Mulți din acei căzuți în războiu să fie auzit cuvântul lui Dumnezeu, ar fi primit pre Domnul. Datorința noastră este, a-l predica pre Christos, nu numai în satul nostru, ci „la toată fap-tura.”

Deci fraților mei bătrini, dela voi cere Domnul nu numai a-l servi cu credincioșie, cum o faceți, ci fiii vos-tri cei mai iubiți să-i aduceți lui de jertfă, ca Abraam pre fiul său Isaac (I. Moisi 22, 6—12.). Voi trebuie s'o faceți aceasta, Domnul o cere dela voi; nu banii vos-tri, ci pre copiii vos-tri dela coarneau plugului, din bra-țele taților și mameilor, și dela vatra părintească, să-i trimeată cu Evange-lia lui în acele locuri, de cari voi nici n-ați cugetat. (I. Moisi 11, 1.)

Iar voi fraților mei tinări, cugetați la aceea, că Domnul are lipsă de voi toți. Pre unii din voi vrea El săi facă evangeliști și predicatori (Ef. 4, 11. 12.) pre alții conducători de chor și învățatori în școala de Duminecă, iar pre alții din voi îi va face, când veți ajunge vrâsta, diaconi și alte membre folositoare în corpul lui. Deci, în cât este cu putință, vă siliți a crește în învățătura Domnului, ca să fiți toți vrednici de chiămarea voastră, ca să puteți da în știre pre Christos la multe suflete nemântuita.

„Merge-voiu cu mâna goală,
Înainte Domnului?
Nu-i pot aduce suflete,
Nici un snop nu pot vedea?”

Chor: Merge-voiu cu mâna goală,
Înainte Domnului?
Nu-i pot aduce suflete,
Nici un snop nu pot vedea?”

Da, Iisus m'a resemărat,
De moarte nu am frică;
Dar' cu mâna goală să merg
Asta-i ce mă supără. Chor.

Oh voi creștini lucrați dară,
Până lumina ține!
Dobândiți mulți pentru Iisus,
Până e sus soarele!” Chor.

Cu salutare sfântă, al vostru frate
în Christos *Ioan Socaciu.*

CĂLINDARE PENTRU CETITUL BIBLIEI

Sunt tipărite și așteaptă să fie cerute de cetitorii cei ce-și iubesc biblia. Dară până acuma nu mulți le-au cerut încă. Grăbiți a le cere, că ele sunt foarte de folos atât la cetirea de casă, cât și mai ales în școala duminecală. Prețul 10 fileri și portul poștal.

Să pot căpăta la :

Welker József, Bpest, Hársfa-u. 33.

Scrisoare din tabără.

Aprilie 1. 1916.

„O leacă de somn, o leacă de dormitare, o leacă de ședere cu mâinile culcate, și sărăcia ca un hoț te va ajunge, și lipsa ca un haiduc.” (Proverbe 24, 33. 34.)

Iubiților în Domnul, frați, surori, prieteni și adunare creștină.

În marele pustiu, unde sunt eu azi totuși aud glasul Domnului, care zice: Priveghiați! (Mat. 24, 42.) și de aici urmează, că eu îmi îndrept privirea spre frați, aștept îmbărbătare, sau le pun îndemnare.

Frați în Domnul, renăscuți după spirit, pre care eu în corp nu am trăit în mijlocul vostru, dar după spirit am aflat, că o sămănță este în noi toți. Deci după spiritul lui Dumnezeu trebuie să trăim noi în unire (Ps. 133, 1.), edificându-ne unul pe altul în același spirit. Vă îndemn deci pre cei rămași acasă, să nu dormiți; fiți trezi, voi toți cei ce prin credință sunteți născuți și zidiți pe piatră (Mat. 16, 18.), și gândiți-vă la ziua cea mare, care va veni precum furul noaptea. (II. Pet. 3, 10.) Veni-va focul, va veni — și cine îl va stinge; veni-va focul, căci Domnul Iisus l-a adus, al îl va și aprinde în curând. (Luca 12, 49.)

Iubiților prieteni ai adunării creștine, oare nu gândiți voi, că glumă este? Aduceți-vă aminte, că bătrînul Lot zise ginerilor săi, să iese cu el din Sodoma, căci cetatea va arde după cuvântul Domnului. Dar lor li se păru, că el glumește (I. Moisi 16, 14.) și prin necredința lor ei au ars în focul cetăței. Temeți-vă iubiți prieteni și nu vă pară glumă! Tot cuvântul Domnului trebuie să se îplinească. Iubiți prieteni, cereați scripturile și nu vă îndoiiți ci credeți în marele Creator, care din marea lui bunătate a plecat cerurile sale și s'a pogorit ne-a dat mâna de împăcare, prin Fiul său ununscut, căruia i-a și dat regatul cel etern, și a sdrobi, și sfărîma pre cei

impotrivitori. (Ps. 2, 7—9.) Acest Iisus este piatra cea pusă în Sion, pe care trebuie să fim edificați. Acesta e Sionul său, cetatea noastră de scăpare, în care trebuie să fugim de focul cel vecinic, precum a fugit Lot în Zoar.

Eu, unul care am aflat milă dela Domnul, eu eram uscat, săc, asemenea fiarelor setoase după răzbuinare, eu aflat-am cuvântul Domnului, care zice: Iacă fac lucru nou, drum în pustiu, slobod ape în deșert, fiarele și târtoarele onora-mă-vor. (Isaia 43, 20.) Aflat-am milă dela Domnul după cuvântul său. Deci predicând pre Domnul observat-am marea necredință a lumei — în care și eu zăceam până aci, dară n'o știam — din care necredință lumea zace în întunerec și răutate.

Oh iubite prieten, dacă încă nu te-ai împăcat cu Domnul, vino, căci El îți zice cu glas blând: Și nu vrei să vii la mine, ca să ai viață. (Ioan 5, 40.) Vino deci, că Domnul voiește să faci cu El legământ, și atunci întunerecul din tine se va lumina, inima ta se va curăți, căci spiritul său cel promis. Caută deci iubite prietene și nu dormi, ci întră, vino de ești hotărit de Domnul, căci scris este: Mulți se vor curăți, se vor lămuri, și albi, iar nelegiuitul va nelegiui, și nimenea din nelegiuiți nu vor înțelege, ci numai cei înțelepți. (Daniel 12, 10.)

Iubite cetitorule. Tu bine poți vedea căci semnele venirii Domnului Iisus să arată toate; fără numai de ți-ar fi inima pietrificată și nu ai voi să privești. S'a zis: Vor fi cutremure, foamete, ciumi, războaia; vom fi urțiți pentru numele lui Iisus, vor veni Christosi mincinoși (Mat. 24. cap.) Va veni fiul pierzării, sau omul păcatului, care se va zice Dumnezeu, că va sta în templul său. (II. Tess. 3, 2. 4.) Se vor abate oamenii dela credință; luând aminte la învățăturile demonilor (I. Tim. 4. cap.) timp cumpliți, oameni răi, neibitori de Dumnezeu, având forma pietății, iar puterea ei tăgăduind-o. Oare nu vedem noi aceste semne toate împlinite: războaia, cum poate

n'au mai fost astfel decând a fost războiul lui Cain cu Abel până azi; cutremure și ciumi. De vrei să predici pre Domnul Iisus ești luat în ris; și toate sunt aici: minuni vedem destule, ce au ieșit în veacul acest din urmă. Mă vei întreba: Oare Anticrist venit-a? De vei veni la Domnul Iisus, apoi îți se va spune și descoperi, că toate s'au împlinit. Vei vedea ce zice Domnul: Eșiți, eșiți din cetatea cea mare (Babilon), eșiți poporul meu, ca să nu ardeți în focul său, căci se va arunca cetatea cea mare. (Apocalipsul lui Ioan 18. cap.) S'a zis: Trimete secerea ta cea ascuțită și culege strugurii pământului, căci strugurii lui s'au copt (Apoc. 14. cap.) s'au copt, da azi așa vedem, ca s'au copt; miroasă a foc și fum, ură, lâcomie, viclenie ș. a. Pământul arde, focul e dorit, foc este deja în inimă, foc în gură, focul să predică și curând va isbueni.

Iubite cetitorule, crezi tu că Babilonul cel falnic este lumea cea de azi, care a ajuns la așa înălțime de a robit firea, și-a rădicat capul preste nuori, până sub cer. De fumul acestei cetăți mare stelele au picat și s'au clătuit. (Apoc. 6. cap.) Crezi tu, că prin necredință nici idee, nici cunoștință vei avea despre cele șapte trimitări a îngerilor prezisi în Apoc. 8. cap., ci în trimiterea a șaptea se va sfârși tot misterul (Apoc. 10. cap.) Dar toate aceste numai prin spiritul lui D-zeu să deșterne omului. (I. Cor. 2, 10.) Să nu se gândească nimene spre amăgire, că sămân mai mare nu va veni, un sămân numai este dat, acest sămân spre mântuire (Isaia 9; Mat. 2. cap.) Alte semne ce vom aștepta, căci scris este: Cât va sta pământul, nu va înceta sămănătura și secerișul, frigul și căldura, vara și iarna, ziua și noaptea. (I. Moisi 8, 22.) Căci ziua Domnului veni-va ca furul noaptea, ca fulgerul. Deci să fim trezi, căci de vom dormi, sau vom mânca și bea cu bețivii, va Domnul peste noi și ne va plăti după fapta noastră.

Deci iubiiților frați și prieteni, în-

gingeți coapsele voastre cu sabia (Efes. 6. cap.) și rânduți-vă cu mare curaj spre zidirea noului Ierusalim, pre care Domnul a binevoit a-l zidi pentru vecinicie. Țineți într-o mână sabia și cu una zidiți; inimile tuturor fie zidite pre acest altar (Ps. 51; Neem. 4. cap.) și atunci după luptă de pe acest pământ vom ajunge după făgăduința Domnului în împărăția sa cea nemărginită, unde nu mai este luptă, nici rugărbă, durere, lacrimi. Astfel să rugăm pre bunul nostru Părinte din ceruri, ca să verse spiritul său cu abundanță pe pământ, ca să se deschidă inimele cele petrificate, și să fie laudat și mărit al său nume în etern. Amin.

Trimes de Ioan Popa,
I. M. K. 2/13. Feldpost 88.

Întrebări biblice.

1. Cine capătă porunca a-și trece preste cap și barbă cu un cuțit ascuțit?
 2. Unde au vorbit în noul Testament animale?
 3. Unde au cauzat fiarele, ca poporul să caute a servi lui Dumnezeu, nu după obiceiul lor?
 4. Unde pedesiră fiarele pre copii?
- Întrebările din trecut au fost: 1. J.V. Moisi 22, 28. (și I. Moisi 3, 1-5; aceasta nimene nu o află); 2. I. Samuil 17, 43; 3. Isaia 30, 6; 4. Osia 2, 18.

Au aflat: Adam Potru și Martin Ioan Maroszelesto 1. 2. 4., Drecean Ani Ômikelaka, Farkas Mariska și Lakatos Katicza Nagylak și Magyarasanád, Andea Nușca și Giulita 1. 2. 3. 4., Mocuța Sena și Anuța Kürtös, Barba Sida, Neța Soție, Varadinanț Zana, Tortan Silvia și Catița, Pernevan Maria, Andraș Florița, Avramuț George, Rudău Petru și Tortan Demetrie Ôpálos, 1. 2. 4., Trimită Anuța, Cornolia și Marica, Grosan Florița, Hui Florița și Simerton Elena Világos 1. 2. 3., Groza Crăciun Tenkegörböd și Iov Catița Rékes 1. 2., Puskás Tivadar și George Oros Oláhszentmiklós 1. 2. 4., Milos Șimion și Csonka Șimion Egres 1. 2. 3., Popa Ioan I. M. K. 2/13. Feldpost 88. 1. 4.

Cine știe?

De Marusca Arcadie, născut în 1891. 2. honv. gye., 9. század. Tábora posta 82. Cine l-a afla să facă bine a înștiința despre el pre ai săi, pe adresa: Milos Marușca, pocăit, Ópécska. În 1914. a fost pe câmpul de luptă din galiția.

De Cepețian George, născut în 1886. a servit la 303. gyalogzászlóalj. Tábora posta 61. A fost pe câmpul de luptă în Galiția. Cine știe de el, să scrie la adresa: Cepețian Nicolae Ópécska 449. Aradmegye.

POȘTA REDACȚIEI.

Către toți on. cititorii. Deoarece după cum știm suntem într-o vreme grea foarte și puterile active ne lipsesc, și de acelea, cari le avem încă nu ne putem așa servi cum am dori, am fost astădată siliți, a da după cum să poate vedea pe fața do nainte a acestei foi, acest număr așanumit duplu, ceea ce am ruga a lua în conziderare. Cauza e cum am amintit lipsa de lucrători, ba și mai mult, pe lângă aceea că sunt puțini lucrătorii și care-i avem adecă unul care e mai mult încrezut cu lucrul acesta, a fost câtva timp bolnav, și așa avem mari scâdînță. Am ruga dara a fi cu privință la acest caz și a se uza aceasta întâmplare. Pre toți salutâ

Redacția „Solul Păcei.”

„Evangelia și Focul“

precum și

„Mai este o lume“

dela George Slev, să pot căpăta la tipografia noastră în B.pesta.

Cărți de cântări. „Cântările Sionului“, în piele; Biblii mari, în pânză, Noul Testament, în piele, nu să mai căpăta până după sfârșitul războiului. Fie-vă aceasta aminte!

Următoarele biblii și testamenturi în limba română se capătă cu preți mai înalt:

Nr.	N u m i r e	Acum	
		K	fl.
	Ortografia academii, să pot capăta :		
691	Biblie în legătură simplă	2	—
693	-- tăietura roșie	5	—
699a	-- în legatură de piele și lux	20	—
706	Testamente cu psalmul în leg. simplă	—	60
Nr. 698. 699. 703. 709. 710. 711. 694. 695. au trecut.			

„PATRU ANOTIMPURI“

Calendarul Poporului Creștin

◆ să poate încă căpăta. ◆
Prețul este de 50 fileri.
Căldările maghiare au trecut.

și calendarul german:
„JAHRESZEITEN“

și calendarul slovăcesc:
„ŠTYRI ČASTKY ROKA“

Toate aceste să pot căpăta la:
WELKER JÓZSEF
Budapest, VII., Hársfa-utca 33.

Redactor responsabil:
VASILIU BERBECAR.

Editor: Tipografia Baptistilor din Ungari